

РЕШЕНИЕ

№ 1978

гр. София, 10.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Макрина Л Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **14278** по описа за **2019** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, във връзка с чл. 348 НПК и чл. 208 и сл. АПК.

С Решение от 22.11.2019 г., постановено по нахд №13811/2019 г., Софийски районен съд, 99 състав, е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 2400518, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП. на П. П. Б., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100 /сто/ лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от П. П. Б. чрез адвокат А. И. от Софийска адвокатска колегия, който намира същото за постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи освен неправилна правна преценка за законосъобразност на електронния фиш и допуснати процесуални нарушения, смвъзразни със събиранет она доказателствата. Иска се от съда да постанови томянат ана съдебното решение и на електрония фиш.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява, ангажирано е становище по хода на делото с молба от 20.02.2010г. и приложена писмена защита, с която се поддържат исканията до съда. Прилага се и списък за разноски и се

претендира присъждането на такива.

Ответникът по касационната жалба Столична дирекция на ветрешните работи - в съдебно заседание не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. К. съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационните жалбоподатели и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Районният съд е проверил описаните в електронния фиш фактически обстоятелства, приемайки, че административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана законосъобразно. От фактическа страна въззивният съд е приел за установено, че на 19.09.2018 г. в 17:30 часа, стационарна система за видеоконтрол „S. L. E. 400" № 003059047B66 заснела автомобил с индивидуализирани марка и контролен номер [рег.номер на МПС] , движещ се в [населено място], по [улица]срещу паркинг „Н." в посока от пътен възел „К." към бул. „Б. шосе", с превишена скорост -116 км/ч при максимално разрешена за движение извън населено място и указана с пътен знак „В-26" - 90 км/ч. Приел е също от фактическа страна, че максимално разрешената скорост е посочената, и определена с пътният знак.

Въззивно решение е неправилно.

Още с въззивната жалба е направено искане за събиране на доказателства, по което няма произнасяне от съда, нито доказателства се съдържат по преписката - искането е за представяне от Столична община на утвърдения проект за поставяне на пътен з с което е установено преувишението на скоростта, нак В-26 към датата 19.09.2018г. Видно е от разпечатката от техническото средство, и конкретно в черната зона в горния десен ъгъл, че не се съдържат категорични данни за обозначението на максималната скорост, посочени са две скорости "50/90" както за лек автомобил, така и за товарен ,без данни за основанието за ограничението на скоростта. Освен това също в разпечатката от техническото средство е посочено, че е засечена скоростта на лек автомобил, а в електрония фиш е посочено, че автомобилът е товарен. Тези обстоятелства са останали неизяснени в хода на съдебното производство като съдът е проявил процесуална активност само да даде указания за представянето на доказателства за подаването на въззивната жалба в срок и да приеме приложените по делото писмени доказателства, по съществуването на спорните обстоятелства , в това число относно мястото на което е било поставено техническото средство на датата на нарушението, и за противоречието при посочване на вида на автомобила, за обозначаване на ограничените на скоростта с пътен знак, не са давани указания за събиране на доказателства.

Предвид изложеното, действително е допуснато неправилно приложение на закона при постановяване на оспореното решение от ъсда - конкретно по чл.107 НПК.

Съдът е следвало да установи всички относими факти и обстоятелства чрез допустимите доказателствени средства, в това число чрез събиране на доказателствени средства по инициатива на съда и без да не е направено искане от страните, в изпълнение на задълженията му по чл.107, ал.2, ал.3 и ал.5 НПК, което в случая не е направено.Съгласно чл.107, ал.2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, приложим във връзка с чл.84 от ЗАНН, съдът е длъжен служебно да събере доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина, и да ги обсъди, което в разглеждания случай не е извършил. Районният съд не е провел всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото по чл. 14 от НПК, във връзка с чл. 105 , чл. 107, ал. 3 и 5 и чл. 114 от НПК, приложими съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН. Съдът, като инстанция по същество, съгласно чл. 63, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН, не е анализирал цялата доказателствена съвкупност и не е посочил, кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Изложеното обосновава извод за допуснато съществено нарушение на закона, нарушило правото на защита на наказаното лице, касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК, което предвид забраната за фактически установявания от касационната инстанция по чл.220 АПК и изложените правни съображения за необходимост от събиране на доказателства по възраженията на наказаното лице, обуславя извод за отмяна на оспореното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 22.11.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-и състав, по НАХД № 13811/2019 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2